

ZAKLJUČNO POROČILO
O REZULTATIH OPRAVLJENEGA RAZISKOVALNEGA DELA
NA PROJEKTU V OKVIRU CILJNEGA RAZISKOVALNEGA PROGRAMA (CRP)
»KONKURENČNOST SLOVENIJE 2006 – 2013«

I. Predstavitev osnovnih podatkov raziskovalnega projekta

1. Naziv težišča v okviru CRP:

**UČINKOVITO USTVARJANJE, DVOSMERNI PRETOK IN UPORABA ZNANJA ZA
GOSPODARSKI RAZVOJ IN KAKOVOSTNA DELOVNA MESTA**

2. Šifra projekta:

V5-0416

3. Naslov projekta:

**PROCESI REGIONALIZACIJE IN NADALJNI RAZVOJ SLOVENSKEGA
ŠOLSKEGA SISTEMA**

3. Naslov projekta

3.1. Naslov projekta v slovenskem jeziku:

**PROCESI REGIONALIZACIJE IN NADALJNI RAZVOJ SLOVENSKEGA
ŠOLSKEGA SISTEMA**

3.2. Naslov projekta v angleškem jeziku:

**THE PROCESSES OF REGIONALIZATION AND THE FUTURE DEVELOPMENT OF
SLOVENIAN SCHOOL SYSTEM**

4. Ključne besede projekta

4.1. Ključne besede projekta v slovenskem jeziku:

Slovenija, procesi regionalizacije, šolski sistem

4.2. Ključne besede projekta v angleškem jeziku:

Slovenia, processes of regionalization, school system

5. Naziv nosilne raziskovalne organizacije:

UNIVERZA V LJUBLJANI, FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE, INŠTITUT ZA DRUŽBENE VEDE, Center za proučevanje upravno-političnih procesov in institucij

5.1. Seznam sodelujočih raziskovalnih organizacij (RO):

/

6. Sofinancer/sofinancerji:

Ministrstvo za šolstvo in šport RS

7. Šifra ter ime in priimek vodje projekta:

19072

MIRO HAČEK

Datum: 1. julij 2010

Podpis vodje projekta:

Izr. prof. dr. Miro Haček

Podpis in žig izvajalca:

Rektor UL prof. dr. Stanislav
Radovan Pejovnik;
po pooblastilu dekan FDV,
prof. dr. Anton Grizold

II. Vsebinska struktura zaključnega poročila o rezultatih raziskovalnega projekta v okviru CRP

1. Cilji projekta:

1.1. Ali so bili cilji projekta doseženi?

- ☒ a) v celoti
☐ b) delno
☐ c) ne

Če b) in c), je potrebna utemeljitev.

1.2. Ali so se cilji projekta med raziskavo spremenili?

- ☐ a) da
☒ b) ne

Če so se, je potrebna utemeljitev:

2. Vsebinsko poročilo o realizaciji predloženega programa dela¹:

Ciljni raziskovalni projekt je z uporabo mednarodne primerjalne analize analiziral procese regionalizacije v Sloveniji in v nekaterih Sloveniji primerljivih evropskih državah (izbrali smo kar nekaj evropskih držav, vsaj po eno predstavnico iz vsake od evropskih upravnih tradicij) zlasti na področju vpliva procesov regionalizacije na razvoj šolskega sistema kot celote; analizirali smo primere dobrih praks in možnosti prenosa le-teh v slovensko prakso in realnost ter predlagali različne možnosti celovitega urejanja razporeditve pristojnosti in sicer na področju ustanoviteljstva, virih financiranja, dolžnosti izvajanja investicij in investicijskega vzdrževanja, priprave programov, podeljevanjem programov ter na področju nadzora. Osnovna cilja predlaganega projekta sta bila predvsem: a) izdelava različnih modelov zagotovitve jasne in smiselne delitve pristojnosti med vsemi nivoji oblasti (država, regionalna skupnost, lokalna skupnost, sublokalne skupnosti) na področju šolskega sistema, pri čemer smo raziskovalci sledili načelu subsidiarnosti, ki pravi, da naj nižje ravni oblasti prevzamejo tiste funkcije in elemente šolskega sistema, ki jih zaradi boljšega poznavanja razmer ter zagotavljanja javnega interesa lahko opravljajo bolj kakovostno in učinkovito ter b) vzpostavitev ustreznih modelov evalvacije navedenega.

S predlaganim projektom smo predlagatelji prispevali predvsem k naslednjim ciljem: a) izdelava različnih modelov zagotovitve jasne in smiselne delitve pristojnosti med vsemi nivoji oblasti (država, regionalna skupnost, lokalna skupnost, sublokalne skupnosti) na področju šolskega sistema; b) vzpostavitev ustreznih modelov evalvacije zgoraj navedenega; c) priporočila k razvoju optimalnega šolskega sistema, ki bo ustrezal času in prostoru, v katerem se nahaja Republika Slovenija kot članica EU ter d) identifikacija poglavitnih sistemskih (pravnih, organizacijskih, kadrovskih) in drugih ovir, ki otežujejo razvoj navedenih področij.

Za dosego zastavljenih ciljev in namena raziskave smo raziskovalci uporabili kombinacijo več znanstvenih metod in tehnik, in sicer a) analiza relevantne domače in tuje znanstvene in strokovne literature ter sekundarnih virov ter relevantnih domačih in tujih pravnih virov; b) meta analiza že opravljenih študij, ki se konceptualno vežejo na temo CRP; c) metoda študija primerov posameznih tujih šolskih sistemov in dobrih praks (posebej v tistih delih, ki se neposredno nanašajo na pristojnosti regij ali drugih ravni lokalne samouprave); d) analiza stopnje avtonomije in organizacije odločevalskih teles s področja šolstva na regionalni ravni v državah EU; e) študij uspešnih tujih modelov trajnostnega razvoja (proučevanje možnosti za razvoj specialističnih šolskih zavodov glede na posebnosti posamezne pokrajine (kmetijstvo, pomorstvo,...)) in analiza možnosti prenosa dobrih praks v slovenski prostor; f) metoda družboslovnega intervjuja s tujimi strokovnjaki s področja šolstva ter g) metoda določanja, zbiranja, prilagajanja in združevanja sekundarnih podatkov.

Raziskovalci ugotavljamo, da Slovenijo težje primerjamo z danimi preučevanimi državami (Nemčijo, Belgijo, Švedsko in Portugalsko), saj z enonivojsko lokalno samoupravo predstavlja eno izmed najbolj centraliziranih držav v Evropi. Slovenske občine so pogosto razumljene zgolj kot izvrševalke državne politike in ne kot samostojne

¹ Potrebno je napisati vsebinsko raziskovalno poročilo, kjer mora biti na kratko predstavljen program dela z raziskovalno hipotezo in metodološko-teoretičen opis raziskovanja pri njenem preverjanju ali zavračanju vključno s pridobljenimi rezultati projekta.

entitete, ki imajo zagotovljen položaj enakopravnih subjektov v razmerju do države, zato bi bila ustanovitev pokrajin kot obvezna druga raven lokalne samouprave v tem kontekstu primerna. Centralizacija se izrazito kaže tudi na področju šolstva. Edini področji, ki sta v izključni pristojnosti občin, sta predšolska vzgoja ter glasbene šole. Nekaj deljenih pristojnosti si občine in država delijo še pri ureditvi osnovnega šolstva ter izobraževanja odraslih, medtem ko so tako srednje kot tudi višje in visoke šole v izključni pristojnosti države. Takšne ureditve v ostalih preučevanih evropskih državah nismo zasledili, saj ima večina držav izključno pristojnost le na področju terciarnega izobraževanja (višje in visoke šole); pristojnosti glede primarnega in sekundarnega izobraževanja pa so (precej difuzno) razdeljene med prvo in drugo raven lokalne samouprave. Države v veliki meri sledijo načelu subsidiarnosti; tj. da naj višja raven oblasti ne opravlja nalog, ki jih lahko učinkoviteje, racionalneje in bližje državljanom opravlja nižja raven oblasti.

Izmed držav, ki smo jih podrobneje analizirali (Nemčija, Belgija, Švedska in Portugalska) med bolj centralizirane sodi le Portugalska, ki pa ima v primerjavi s Slovenijo vzpostavljeno dvonivojsko lokalno samoupravo – občine in župnije. V precejšnji meri je prisotna dekoncentracija oblasti, ki se kaže v ustanavljanju Regionalnih državnih uradov, ki so odgovorni za izvrševanje prenesenih državnih nalog, kar velja tudi za področje izobraževanja. Občina je na področju izobraževanja odgovorna za zagotovitev in organizacijo predšolske vzgoje, osnovnega šolstva, šolskega prevoza, dopolnilnih izvenšolskih dejavnosti, prav tako pa je pristojna za gradnjo, adaptacijo, vzdrževanje in opremljanje šol ter zagotovitev didaktičnih pripomočkov potrebnih za učni proces ter tekoče stroške za predšolsko vzgojo ter prvi cikel (1-4. razred) osnovne šole. Predvsem med ostalimi preučevanimi državami, ki sodijo v skupino decentraliziranih držav, lahko iščemo primer dobre prakse, ki bi mu lahko sledili tudi pri nas. Federativno urejena Nemčija ima odgovornosti porazdeljene med federalno in deželno ravni. V Nemčiji je šolstvo v polni pristojnosti federalnih enot, ki nad njim izvajajo tudi nadzor, čeprav zakonodaja de jure predvideva zvezni nadzor šolstva. Šole so praviloma obravnavane kot javne ustanove, ki delujejo pod okriljem lokalne ali federalne ravni, univerze pa so izključno v domeni federalnih enot. Osnovne šole, ponekod pa tudi srednje šole, sodijo pod jurisdikcijo lokalnih skupnosti, kar je odvisno od federalne enote in notranje ureditve. Za šolstvo sta torej odgovorni tako federalna kot tudi lokalna raven. Za nemški šolski sistem sicer velja, da je decentraliziran, saj je v pristojnosti zveznih in ne nacionalne oblasti, vendar so zvezne oblasti relativno oddaljene od lokalnih skupnosti, zato je prava decentralizacija v resnici vprašljiva.

Belgija se je v zadnjih desetletjih decentralizirala v smeri federativne države s tremi skupnostmi: flamsko, francosko in nemško. Po teh reformah je izobraževanje prešlo v odgovornost skupnosti. Vlada pripravi le kurikulum izobraževalne politike, za nadaljnjo implementacijo pa so nato odgovorne jezikovne skupnosti v regijah, ki so hkrati zadolžene tudi za regulacijo in vzdrževanje institucij izobraževanja. Primarno in sekundarno izobraževanje se med skupnostmi ne razlikuje bistveno; določeno odstopanje se pojavlja le pri visokošolskem izobraževanju, saj ga organizirata le dve največji skupnosti, valonska in flamska, najmanjša – nemška skupnost pa je iz tega sistema

² Glej tabelo 6.

izvzeta. Kot zadnji primer navajamo Švedsko, kjer je odgovornost izvajanja izobraževanja porazdeljena med vlado in občine. Vlada je odgovorna za področje visokega šolstva, lokalnim entitetam pa so zaupane predšolska vzgoja, osnovne in srednje šole, tehnično in poklicno izobraževanje ter izobraževanje odraslih. Tudi financiranje je enakomerno porazdeljeno med občine in vlado. V pristojnosti države tako ostaja le še terciarno izobraževanje. Stopnja avtonomnosti lokalnih skupnosti je visoka, saj samostojno odločajo o vseh šolskih aktivnostih, šole pa v celoti financirajo občinski sveti. Finančna sredstva sicer prejemajo od države, vendar jih porazdelijo po svojih preferencah. Okvirni kurikulum določi država (razen v primerih predšolske vzgoje in zasebnih šol), odločitev kako in na kakšen način se bo le-ta izvajal, pa je prepuščena šolam.

Vsekakor je vprašanje decentralizacije šolstva večplastno. Pomemben je zlasti odgovor na vprašanje, kakšna je stopnja avtonomije odločanja za področje šolstva na različnih ravneh odločanja. Poznamo odločanje s popolno avtonomijo, odločanje po posvetovanju oziroma v soodločanju z drugimi ravnmi v šolskem sistemu ter neodvisno odločanje, a znotraj okvirjev, ki jih je določila višja raven oblasti. Nato pa je potrebno dogovoriti tudi na vprašanje, ali in do katere mere je decentralizacija šolstva sprejemljiva ter kakšne so pasti decentralizacije. Decentralizacija pomeni prenos virov, odgovornosti ali moči odločanja na nižje ravni odločanja ali v zasebni sektor. Glavni argument za decentralizacijo je, da s prenašanjem resursov in moči odločanja o zagotavljanju javnih storitev na lokalno raven (po načelu subsidiarnosti), ustvarjamo cenejše in bolj kakovostne storitve. Maksimizacija učinkovitosti in uspešnosti se doseže s približevanjem storitev uporabnikom in ima dvojni učinek; zaradi manjšega obsega (manjše število uporabnikov) je storitev uporabniku bližje teritorialno, pa tudi vsebinsko, saj je pri manjšem številu uporabnikov lažje prilagajati vsebino storitev. V tem kontekstu je šolstvo specifično javno-politično področje (podobno kot zdravstvo), saj je del smernic (učni načrti ipd.) navadno določen na nacionalni ravni in je odstopanje v smeri prilagajanja lokalnemu okolju nižje, saj bi s tem lahko ogrozili enake javne storitve za vse državljane.

Vsekakor pa obstaja segment decentralizacije, ki je primeren tudi za šolstvo. Obstajajo namreč trije tipi decentralizacije: administrativna, politična in fiskalna. Ti tipi vključujejo različne stopnje prenosa avtonomije. Administrativna decentralizacija pomeni prenos odgovornosti za načrtovanje, financiranje in upravljanje javnih storitev. Politična decentralizacija vključuje oblikovanje lokalnih oblasti, ki občanom omogočajo, da preko svojih izvoljenih predstavnikov vplivajo na oblikovanje lokalnih javnih politik. Fiskalna decentralizacija pa zahteva prenos avtonomije in nadzora nad finančnimi viri (avtonomno odločanje o prihodkih in odhodkih) na nižje ravni oziroma na zasebni sektor. Ločimo lahko tudi tri stopnje decentralizacije, in sicer glede na naravo decentraliziranih funkcij in stopnjo avtonomije. Dekoncentracija je najnižja stopnja decentralizacije, saj ne vključuje prenosa avtonomnosti odločanja. Na nižje ravni se prenese izvajanje funkcij, medtem ko osrednja oblast zadrži moč odločanja in nadzor nad funkcijami. Delegacija je vmesna stopnja decentralizacije in zajema omejen prenos moči odločanja in upravljanja določenih funkcij na organizacije, ki niso pod popolnim nadzorom oblasti, vendar pa so ji odgovorne za svoja dejanja. Najvišja stopnja decentralizacije je devolucija, saj vključuje popolno delegacijo moči odločanja. Ustvari se nova raven oblasti, na katero se prenese del funkcij, ki tako niso več pod nadzorom višje

ravni. Večina modelov decentralizacije, ki jih poznamo, je pravzaprav na stopnji dekoncentracije in so oblikovani tako, da zagotavljajo javne storitve na nižji administrativni ravni, kar naj bi zagotavljalo večjo učinkovitost. Ker se pri tem prenese le malo avtonomije pri odločanju, je za tako stopnjo decentralizacije najmanj odpora s strani centralnih oblasti. Po drugi strani pa je devolucija med politiki in birokrati najmanj zaželena, saj vključuje radikalni prenos moči in virov na nižje ravni.

Vendar niso vsi vidiki decentralizacije pozitivni. Reformisti menijo, da je edini vzrok za slab odnos med državljani in lokalno oblastjo slaba kakovost javnih storitev. In za izboljšanje kakovosti javnih storitev ni treba ustvarjati lokalnih predstaviških organov, temveč oblikovati učinkovito in uporabniku prijazno javno službo. Kdo se bo pritoževal nad »lokalnostjo« lokalne oblasti, če je zagotavljanje javnih storitev na visoki ravni? Drugi argument je, da decentralizacija lahko vodi do bolj kompleksnega sistema, proces oblikovanja javnih politik je daljši, odpre se vprašanje odgovornosti, korupcije in makroekonomske vzdržnosti.

Kakšne naj bodo delitve pristojnosti oziroma decentralizacija posameznega področja, je sicer odvisno od specifik posameznega sistema, lahko pa opazimo, da je večina področij v Sloveniji vezana na odločitve nacionalne ravni oziroma na nacionalno regulativo. To je v nasprotju z moderno koncepcijo principa subsidiarnosti in z njim povezane decentralizacije, hkrati pa, kot smo že omenili, je šolstvo zelo občutljivo področje glede zagotavljanja enako kakovostnih storitev na področju celotne države. Če si podrobneje ogledamo deleže sprejetih odločitev o šolskem sistemu glede na posamezne ravni odločanja lahko ugotovimo,² da ima poleg Slovenije le še Španija tako nizek odstotek sprejetih odločitev na lokalni ravni, pa še to najverjetneje na račun tega, da ima precej pristojnosti v Španiji regionalna raven. Po deležu sprejetih odločitev s področja šolstva nas prehitijo Portugalska. Zaradi omenjenih prednosti decentralizacije bi bilo potrebno razmisliti o modelu, ki bi več elementov pristojnosti prenesel na lokalno skupnost (tako občinsko, kot tudi v prihodnosti regionalno).

Čeprav je v eni četrtini opazovanih držav (študija OECD je zajela 36 držav) večina odločitev povezanih s šolskim sistemom visoko centraliziranih (v Španiji, na Portugalskem in v Avstriji), govori v prid decentralizaciji predvsem dejstvo, da so v več kot polovici opazovanih držav odločitve večinoma sprejete na ravni šole (posebej izstopajo Češka, Madžarska in Slovenija), na Nizozemskem celo skoraj vse odločitve. Še več, države, kot so Finska, Danska, Švedska in Norveška, imajo zelo visok delež (tudi do 70 odstotkov) odločitev povezanih s šolstvom sprejetih na lokalni ravni. Ker govorimo o skupini držav z visoko stopnjo kvalitete javnih storitev in zglednim izobraževalnim sistemom, je posnemanje takšnega modela morda lahko pozitivno. Gre za metodo postopne deregulacije prej omenjenih področij (organizacijo dela in pouka (vpis, čas pouka, izbor učbenikov, dodatna pomoč učencem/dijakom, učne metode ipd.), kadrovski menedžment (zaposlovanje in odpuščanje učiteljev in drugega osebja, naloge in pravice zaposlenih, plačni sistem, napredovanje ipd.), načrtovanje in strukturiranje (zapiranje in odpiranje šol, prilagajanje programov, izbor izbirnih predmetov, določanje vsebine predmeta, akreditacije ipd.) ter finančni in kadrovski viri (alokacija in izraba kadrovskih in finančnih virov glede na potrebe in preference)), kar bi ob ustreznem strokovnem nadzoru praviloma vodilo v večjo storilnost (učinkovitost) ter višjo kakovost storitev.

Vsekakor je pri takšnih spremembah potrebno paziti na primerno uravnoveženost med političnim in strokovnim vplivom na šolstvo. Obe skrajnosti imata lahko na šolski sistem negativen vpliv, primerna uravnoveženost in sinergija pa vzpostavlja metodo po vzoru skandinavskih držav in omogoča boljši in cenejši razvoj šolstva. V tem kontekstu priporočamo, da bi bilo ob ustanovitvi pokrajin smiselno, da se kot ustrezna vsebinska osnova upošteva že predstavljen »Predlog Zakona o prenosu nalog v pristojnost pokrajin«. Pokrajine bi bile po tem predlogu torej odgovorne za zagotavljanje javne mreže srednjih, višjih strokovnih in glasbenih šol ter za izobraževanje odraslih; ustanoviteljstvo in financiranje gimnazij, poklicnih in strokovnih srednjih šol, višjih strokovnih šol, dijaških domov; ter za dajanje soglasij k ustanavljanju in ustanavljanje glasbenih šol (sedaj le občine), in ljudskih univerz (sedaj le občine). Kot najpomembnejša predlagana sprememba se torej kaže v prenosu pristojnosti na področju srednjega in višjega šolstva iz države na pokrajino ter posledično prehodu iz centralizirane v decentralizirano državo, po vzoru ostalih držav Evropske unije.

Celotno besedilo zaključnega poročila je na voljo javno, na naslovu:

[/http://www.lexlocalis.info/procesi_regionalizacije_in_nadaljni_razvoj_slovenskega_solskega_sistema/](http://www.lexlocalis.info/procesi_regionalizacije_in_nadaljni_razvoj_slovenskega_solskega_sistema/) v obliki e-knjige.

3. Izkoriščanje dobljenih rezultatov:

3.1. Kakšen je potencialni pomen³ rezultatov vašega raziskovalnega projekta za:

- ☒ a) odkritje novih znanstvenih spoznanj;
- ☐ b) izpopolnitev oziroma razširitev metodološkega instrumentarija;
- ☐ c) razvoj svojega temeljnega raziskovanja;
- ☒ d) razvoj drugih temeljnih znanosti;
- ☐ e) razvoj novih tehnologij in drugih razvojnih raziskav.

3.2. Označite s katerimi družbeno-ekonomskimi cilji (po metodologiji OECD-ja) sovpadajo rezultati vašega raziskovalnega projekta:

- ☐ a) razvoj kmetijstva, gozdarstva in ribolova - Vključuje RR, ki je v osnovi namenjen razvoju in podpori teh dejavnosti;
- ☐ b) pospeševanje industrijskega razvoja - vključuje RR, ki v osnovi podpira razvoj industrije, vključno s proizvodnjo, gradbeništvom, prodajo na debelo in drobno, restavracijami in hoteli, bančništvom, zavarovalnicami in drugimi gospodarskimi dejavnostmi;
- ☐ c) proizvodnja in racionalna izraba energije - vključuje RR-dejavnosti, ki so v funkciji dobave, proizvodnje, hranjenja in distribucije vseh oblik energije. V to skupino je treba vključiti tudi RR vodnih virov in nuklearne energije;
- ☐ d) razvoj infrastrukture - Ta skupina vključuje dve podskupini:
 - transport in telekomunikacije - Vključen je RR, ki je usmerjen v izboljšavo in povečanje varnosti prometnih sistemov, vključno z varnostjo v prometu;
 - prostorsko planiranje mest in podeželja - Vključen je RR, ki se nanaša na skupno načrtovanje mest in podeželja, boljše pogoje bivanja in izboljšave v okolju;
- ☐ e) nadzor in skrb za okolje - Vključuje RR, ki je usmerjen v ohranjanje fizičnega okolja. Zajema onesnaževanje zraka, voda, zemlje in spodnjih slojev, onesnaženje zaradi hrupa, odlaganja trdnih odpadkov in sevanja. Razdeljen je v dve skupini:
- ☐ f) zdravstveno varstvo (z izjemo onesnaževanja) - Vključuje RR - programe, ki so usmerjeni v varstvo in izboljšanje človekovega zdravja;
- ☒ g) družbeni razvoj in storitve - Vključuje RR, ki se nanaša na družbene in kulturne probleme;
- ☒ h) splošni napredek znanja - Ta skupina zajema RR, ki prispeva k splošnemu napredku znanja in ga ne moremo pripisati določenim ciljem;
- ☐ i) obramba - Vključuje RR, ki se v osnovi izvaja v vojaške namene, ne glede na njegovo vsebino, ali na možnost posredne civilne uporabe. Vključuje tudi varstvo (obrambo) pred naravnimi nesrečami.

³ Označite lahko več odgovorov.

3.3. Kateri so **neposredni rezultati** vašega raziskovalnega projekta glede na zgoraj označen potencialni pomen in razvojne cilje?

Neposredni rezultati projekta so na podlagi empiričnih podatkih in študije primarnih in sekundarnih virov narejena analiza trenutnega stanja procesa regionalizacije v Republiki Sloveniji, analiza različnih predlogov omenjenega procesa v prihodnje, predvsem pa analiza razmejitev pristojnosti med različnimi ravnmi oblasti v štirih evropskih državah; na podlagi tega pa izdelava optimalnega modela razmejitve pristojnosti med državo, prihodnjo pokrajino in občino na področju šolstva.

3.4. Kakšni so lahko **dolgoročni rezultati** vašega raziskovalnega projekta glede na zgoraj označen potencialni pomen in razvojne cilje?

Možen dolgoročni učinek raziskovalnega projekta je zmanjšanje stopnje centraliziranosti slovenske države na področju šolskega sistema, ter izdelava smernic nadaljnjim procesom decentralizacije slovenskega šolstva znotraj procesov regionalizacije.

3.5. Kje obstaja verjetnost, da bodo vaša znanstvena spoznanja deležna zaznavnega odziva?

- ☒ a) v domačih znanstvenih krogih;
- ☐ b) v mednarodnih znanstvenih krogih;
- ☒ c) pri domačih uporabnikih;
- ☐ d) pri mednarodnih uporabnikih.

3.6. Kdo (poleg sofinancerjev) že izraža interes po vaših spoznanjih oziroma rezultatih?

Strokovna javnost, ki se ukvarja s slovenskim šolskim sistemom in njegovim razvojem v prihodnosti in strokovna javnost, ki jo zanimajo procesi regionalizacije v Sloveniji.

3.7. Število diplomantov, magistrov in doktorjev, ki so zaključili študij z vključenostjo v raziskovalni projekt?

Dva znanstvena magisterija, še en strokovni magisterij v pripravi.

4. Sodelovanje z tujimi partnerji:

4.1. Navedite število in obliko formalnega raziskovalnega sodelovanja s tujimi raziskovalnimi inštitucijami.

Glede na vsebino projekta, ki je izrazito vezana na slovenski prostor, ni bilo formalnega sodelovanja s tujimi raziskovalnimi institucijami.

4.2. Kakšni so rezultati tovrstnega sodelovanja?

/

5. Bibliografski rezultati⁴ :

Za vodjo projekta in ostale raziskovalce v projektni skupini priložite bibliografske izpise za obdobje zadnjih treh let iz COBISS-a) oz. za medicinske vede iz Inštituta za biomedicinsko informatiko. Na bibliografskih izpisih označite tista dela, ki so nastala v okviru pričujočega projekta.

6. Druge reference⁵ vodje projekta in ostalih raziskovalcev, ki izhajajo iz raziskovalnega projekta:

Vodja projekta je posamezne rezultate raziskovalnega projekta že uporabil v svojem strokovnem delu člana Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje pri MŠŠ; javna predstavitev rezultatov projekta sledi, v kolikor bo tovrstno željo naročnik projekta seveda izkazal.

⁴ Bibliografijo raziskovalcev si lahko natisnete sami iz spletne strani:<http://www.izum.si/>

⁵ Navedite tudi druge raziskovalne rezultate iz obdobja financiranja vašega projekta, ki niso zajeti v bibliografske izpise, zlasti pa tiste, ki se nanašajo na prenos znanja in tehnologije.

Navedite tudi podatke o vseh javnih in drugih predstavitev projekta in njegovih rezultatov vključno s predstavitvami, ki so bile organizirane izključno za naročnika/naročnike projekta.